

๔. ขยะทั่วไป (General waste) คือ ขยะประเภทอื่นนอกเหนือจากขยะย่อยสลาย ขยะรีไซเคิล และขยะอันตราย มีลักษณะที่ย่อยสลายและไม่คุ้มค่าสำหรับการนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ เช่น ห่อพลาสติกใส่ขนม ถุงพลาสติกบรรจุผงซักฟอก พลาสติกห่อลูกอม ของบะหมี่กึ่งสำเร็จรูป ถุงพลาสติกเบื่อนเศษอาหาร โฟมเบื่อนอาหาร ฟิล์มเบื่อนอาหาร เป็นต้น

วิธีการลดขยะได้ด้วย 4 Rs

"ปัญหาขยะจะหมดไปด้วยจิตสำนึกไทยรีไซเคิล"

๑. **Reduce** ลด การใช้ ลดการบริโภคสินค้าที่ฟุ่มเฟือย ใช้อย่างประหยัด และใช้เท่าที่จำเป็น เช่น ทำอาหารให้พอดีรับประทาน เลือกซื้อสินค้าที่ไม่บรรจุห่อหลายชั้น ใช้ผ้าเช็ดหน้า แทนกระดาษทิชชู พกถุงผ้าไปตลาด
๒. **Repair** การซ่อมแซม การซ่อมแซมวัสดุสิ่งของที่ชำรุด ให้อยู่ในสภาพที่ดีใช้งานได้นาน ไม่ต้องทิ้งเป็นขยะหรือต้องสิ้นเปลืองซื้อใหม่
๓. **Reuse** การใช้ซ้ำ การนำสิ่งของที่ใช้แล้วมาใช้ประโยชน์ให้คุ้มค่า เช่น ขวดแก้วนำไปล้างไว้ใส่น้ำดื่ม
๔. **Recycle** การ นำกลับมาใช้ใหม่ การนำขยะมาแปรรูป เพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ทำให้ไม่ต้องนำทรัพยากรธรรมชาติมาผลิตสิ่งของต่าง ๆ แต่ใช้ขยะเป็นวัตถุดิบทดแทนในการผลิตสิ่งของต่าง ๆ

ผลกระทบจากการไม่แยกทิ้งขยะ

อันตราย

หากเราทิ้งขยะอันตรายรวมกับขยะทั่วไป ขยะอันตรายจะถูกนำไปกำจัดอย่างไม่ถูกวิธี เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ดังนี้

หากขยะพิษถูกนำไปเผาในที่โล่ง

เศษฝุ่น ควัน และสารพิษจากขยะอันตราย จะปนเปื้อนสู่อากาศ ส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม และระบบทางเดินหายใจของมนุษย์

หากขยะพิษถูกนำไปฝังกลบ

จะทำให้สารพิษจากขยะ ซึมออกมาจากบ่อฝังกลบสู่พื้นดิน และแหล่งน้ำ ซึ่งจะถูกดูดซึมเข้าสู่สัตว์น้ำและพืชผัก และส่งผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์ในที่สุด

การคัดแยกขยะ

เอกสารประชาสัมพันธ์

สำนักงานปลัด

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหาด

ในปัจจุบันการเพิ่มจำนวนประชากร การขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม และการกระจายความเจริญสู่ชนบท ปัจจัยดังกล่าวเป็นสาเหตุให้ปริมาณของขยะมูลฝอยเพิ่มขึ้น ซึ่งหากยังคงเป็นเช่นนี้ต่อไปโดยปราศจากการจัดการกับขยะมูลฝอยเหล่านี้ตั้งแต่ต้นทาง ก็อาจจะก่อให้เกิดปัญหาขยะมูลฝอยล้นหมู่บ้าน ดังนั้น เพื่อที่จะจัดการกับปัญหานี้ จึงได้แนวคิดเกี่ยวกับการ คัดแยกขยะ และนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ใหม่ เพื่อจัดการกับปัญหาปริมาณขยะมูลฝอยที่เพิ่มขึ้น การที่จะเริ่มต้นการคัดแยกขยะ และนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ใหม่นี้ สามารถเริ่มต้นง่าย ๆ โดยเริ่มจากสิ่งที่ใกล้ๆ ตัวเราก่อน เช่น ที่บ้าน อาคารที่พักอาศัย หรือที่ทำงาน ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหาด ได้เป็นต้นแบบในการจัดทำโครงการคัดแยกขยะ เพื่อคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อมในสำนักงาน องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหาดขึ้น ซึ่งหากสามารถกระทำได้ก็จะช่วยให้ปริมาณของขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นนั้นมีปริมาณลดน้อยลง และจากแนวคิดนี้สามารถขยายผลไปยังส่วนราชการ สถานศึกษา วัด และครัวเรือนในพื้นที่ เพื่อเป็นการลดปริมาณขยะในชุมชน และชุมชนสามารถบริหารจัดการขยะได้ด้วยตนเอง

คำว่า “**ขยะมูลฝอย**” หากจะกล่าวถึงคำๆ นี้ ทุกคน คงคิดถึงของเสียสิ่งปฏิกูล สิ่งที่เป็นปัญหา ที่ควรนำไปกำจัดทิ้ง แต่ถึงจะกล่าวว่าเป็นสิ่งที่ควรกำจัดทิ้งก็เชื่อว่าทุกคนที่สร้างขยะ จะมีส่วนร่วมในการจัดการกับขยะ ที่แต่ละคนได้ก่อขึ้น เพราะคนส่วนใหญ่ต่างมองว่าเป็นหน้าที่ของหน่วยงานของภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีหน้าที่ในการเก็บรวบรวม ขนส่ง และนำไปกำจัด แต่ในหลักความเป็นจริง การจัดการขยะมูลฝอยควรจะเป็นหน้าที่ของทุกคนที่เป็นผู้ก่อขยะมูลฝอยเหล่านี้ ดังนั้นหากต้องการให้ปัญหาของขยะมูลฝอยสามารถจัดการได้ง่ายขึ้นก็ควรอาศัยความร่วมมือของพวกเราทุกๆ คน โดยก่อนที่จะทราบถึงวิธีที่จะจัดการกับขยะมูลฝอยนั้น ก็ควรที่จะทราบถึงความหมายของคำว่า ขยะมูลฝอย กันก่อน

ขยะหรือมูลฝอย (Solid waste) คือ เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษวัตถุ กระจกพลาสติก ภาชนะใส่อาหาร ซากสัตว์หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น และหมายความรวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตราย จากชุมชนหรือครัวเรือน ยกเว้นวัสดุที่ไม่ใช้แล้วของ

ประเภทของขยะมูลฝอย 4 ประเภท

๑. ขยะย่อยสลาย (Compostable waste) คือ ขยะที่เน่าเสียและย่อยสลายได้เร็ว สามารถนำมาหมักทำปุ๋ยได้ เช่น เศษผัก เปลือกผลไม้ เศษอาหาร เศษเนื้อสัตว์ เป็นต้นแต่ไม่รวมถึงซากหรือเศษของพืช ผักผลไม้ หรือสัตว์ที่เกิดจากการทดลองในห้องปฏิบัติการ

๒. ขยะรีไซเคิล (Recyclable waste) คือ ของเสียบรรจุภัณฑ์ หรือวัสดุเหลือใช้ ซึ่งสามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ได้ เช่น แก้วกระดาษ เศษพลาสติก กล่องเครื่องดื่มแบบ UHT กระป๋องเครื่องดื่ม เศษโลหะ อะลูมิเนียม เป็นต้น

๓. ขยะอันตราย (Hazardous waste) คือ ขยะที่มีองค์ประกอบหรือปนเปื้อนวัตถุอันตรายชนิดต่างๆ ซึ่งได้แก่ วัตถุจากสารเคมีในห้องปฏิบัติการ วัตถุไวไฟ วัตถุออกซิไดซ์ วัตถุกรรมมันตรังสี วัตถุระเบิด วัตถุที่ทำให้เกิดโรค วัตถุกัดกร่อน วัตถุที่ก่อให้เกิดการระคายเคือง วัตถุอย่างอื่นไม่ว่าจะเป็นเคมีภัณฑ์หรือสิ่งอื่นใดที่อาจทำให้เกิดอันตรายแก่บุคคล เช่น ถ่านไฟฉายหลอดฟลูออเรสเซนต์ แบตเตอรี่โทรศัพท์เคลื่อนที่ ภาชนะบรรจุสารเคมี สารกำจัดศัตรูพืช กระป๋องสเปรย์บรรจุสีหรือสารเคมี เป็นต้น